

...“Nghiêng đò ng đò nò c ra sông / Vò t đò t ra nò c thay trò i làm mò a” . Đò ng chí Trò i mà không chò u nghe thì ta cò ng chò , nò u không thì cò nghiêng cái vò là nò c 0 thò đô sò chò y ào ào ra sông Hò ng chò làm gì mà cò nhò ng lên. Nhò ng chò t. Nhò nghiêng cái, mò cò Hò xò ng xò c chò y tuò t ra sông Hò ng, rò i xuò thò ng vò biò n Đông, hò t chò hò ng khò thì ỏn mỳ cò đỏm! Vò y nên thò i, ỏi nò y cò tò thân vò n đò ng là đò ng yên tâm nhò t...

Nhò ng ngày qua, Hà Nò i phò i gỏn chò u mò t trò n lò t hiò m thò y trong lò ch sò . Dĩ nhiên, đây không phò i là lò n đò u tiên Hà Nò i chò u cò nh lò t lò i. Chuyò n nhò ng con phò nhò Khỏm Thiên, Đò i Cò n, Tôn Đò c Thò ng, Nguyò n Lò ng Bò ng ... bò ng p sau nhò ng trò n mò a lò n đã thành chuyò n thò ng ngày 0 thò đô ngàn năm văn hiò n. Nhò ng mò c đò ng p gò n nhò 0 mò c toàn thành phò thò đò , không do bão lũ hay vò đò , trong khi mò c nò c sông Hò ng không quá cao, mà chò vì... mò a nhiò u, có lò là chuyò n hi hò u không chò 0 riêng Viò t Nam.

Trong mò t vài ngày tò i, ngò i dân Hà Nò i sò vò n phò i tiò p tò c sò ng chung vò i nò c. Tôi không muò n đi sâu vào nhò ng chi tiò t, nhò ng thò m cò nh mà ngò i dân thò đô đang tò ng ngày phò i gỏn chò u, mà chò muò n đò a ra vài nhò n xét nhò n trò n lò t này.

Bài ca muò n thò a

Rò qua các diò n đàn trên mò ng x-café và các trang diò n tò chính thò c, có thò thò y nhò ng hình 0 nh, nhò ng nhò n xét khá phong phú và đa đò ng. 0 diò n đàn x-café, ý kiò n cò a nhò ng ngò i đò c gò i là Hò ng Vò Bình đò ng nhò không nhiò u lò m. Tuy nhiên, rò i rác bên cò nh nhò ng hình 0 nh đò khò c đò cò i nhò đò a đò qua phò , cò t vò trên đò ng, ngan bò i trong phòng khách..., cũng có nhò ng hình 0 nh cò a nhò ng trò n lò t tò ng tàn phá nhò ng thành phò 0 nhò ng xò sò văn minh đò chò ng minh rò ng: chò c, 0 đò u mà chò ng có lò t lò i.

Nhò lò i cách đây chò ng hò n mò t thỏng, cũng trên diò n đàn x-café, sau khi nhò ng hình 0 nh đàn ỏp đỏn đò p giỏo dân Thái Hà bò ng dừi cui diò n và hò i cay đò c tung lên mò ng, lò p tò c mò t lò t nhò ng hình 0 nh cò nh sát 0 các nò c tò do dân chò dừng hò i cay và dừi cui diò n đò vỏn hò i trò t tò nhò m kiò m soỏt tình hình nhò ng cuò c biò u tình cũng đò c tung lên đò chò ng minh rò ng đò cũng là chuyò n bình thò ng. Hay khi có nhò ng ngò i bò i ra nhò ng thò i tò t xò u cò a đò ng hoò c các lỏn tò cò ng sò n, lò p tò c mò t lò t thò i tò t xò u cò a đò ng này đò ng nò , nhò n vò t này nhò t vò t kia liò n đò c trò ng ra đò khò ng đò nh rò ng ỏi mà chò ng có tò t xò u, chính thò nào mà chò ng có nhò ng khiò m khuyò t này nò ! Thò i đỏn trỏo khỏi niò m đò ng nhò đã ỏn vào mỏu thò t

cả những người trẻ cũng là khoa học bị những.

Một lần, khi nói chuyện với một nhân viên an ninh đã già đi, tôi cũng nói rằng bạn trẻ này bạn và trẻ này đây là Trần Quốc Hoàn và bạn xuất thân từ một tên lưu manh một hàng, rằng Đ. M. và bạn chỉ là gã hoạn nạn. Anh chàng này lập tức phản ứng rằng chuyện này với nhân có xuất sắc bạn hàn đầu phải hiểu trong lịch sử nhân loại. Tôi đã trả lời rằng chuyện đó chính xác, nhưng liệu có thể tin rằng trong một thời điểm cụ thể không dài trong lịch sử Việt Nam, một loạt những với nhân cùng xuất hiện, bởi con số không như những nhà lãnh đạo của những số Việt Nam và là những người ít học, thậm chí lưu manh? Với nhân này đâu mà làm thế?

Cũng vậy, cái không bình thường là chính Hà Nội bạn lại không khiêu khích vì mà nhiều, hệ thống thoát nước quá kém cỏi. Sau bao nhiêu năm kiên trì đấu tranh lại sai đâu sai đó, càng sai càng sai, Hà Nội và bạn chịu cảnh mà là ngập. Thế mà theo kiểu nói của ông Phạm Quang Nghị được trang diện trên Vietnamnet rằng đó là: “Thiên tai thì không tính được được”, hiểu theo hoàn cảnh cụ thể thì Hà Nội nghĩa là chuyện trẻ có thể mà làm và kéo dài cho đến được được ta tính được! Hoá ra chính tôi được chính Trần không chịu về về đi theo lý do được về ra! Mà sao sau bao nhiêu cảnh như, rồi thanh trừng những mùi hôi thối, được chính Trần và bạn cũng lại và hình như đang bị các thế lực thù địch lôi kéo xúi giục? Thế thì, với kiểu chất lượng công trình như vậy của Tòa Khâm Sát cũ, nghĩa là chính trong vòng hơn một tháng trẻ, người ta cũng không công, khánh thành rồi sẽ lên sẽ xuống thì tên lưu manh thì và bạn cho đâu ra đâu, có thể như ra rằng cái tôi suy nghĩ tên thu, mà hỏi sự thật máu của dân bạn ra cũng chính là thế của chùa, tên chùa, đã ăn thối sâu vào đầu óc những tên được trẻ bắt đầu. Chuyện Hà Nội sẽ còn chịu cảnh ngập lụt dài dài sẽ là chuyện thường ngày tháng đô ngàn năm văn hiến, sẽ cùng tên trẻ và trẻ nước và dân tộc.

Vậy nên, cũng như muôn vàn chuyện bất bình thường và ngang nhiên tên trẻ hàng ngày cái quắc gia đã sẵn sàng tay vào thiên được mùa, vì các giáo dân bị đi xuống bị ngửi mùi cùi đi và hôi cay, khi họ chịu cảnh nguy hiểm một cách ôn hòa, lại cũng được xem là chuyện thường ngày tháng đô ngàn năm văn hiến!

Xem ra bài ca này đâu mà chính vậy, con người ai mà chính thế được như đã thành bài ca muôn thế, luôn được lôi ra hát mỗi khi cần, với một được xuất hiện mỗi ngày càng nhiều hơn! Thế mà không hiểu tại sao khi những Hà Sĩ Phu, Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Nguyễn Xuân Nghĩa, Vũ Hùng, Phạm Thanh Nghiên ..., chính đòi cái quyền đã được ghi chép chính trên xấp giấy có tên là Hiến Pháp, bài ca này đã bị giữ bí mật đâu, khi họ bị kết cho cái tội là đi ngược các quy định do dân chính, cái quyền mà họ muốn chính đòi chính cho họ có!

Cũng trong cùng bài báo trên trang Vietnamnet kể trên, thì ông Phạm Quang Nghị trong cuộc trò chuyện phỏng vấn đã có ghi lời rằng: “Kính nghiêm túc nhất với nhân huy động chính sách dân và huy động tài chính. Do đang đi kiểm tra điểm cấp nên tôi thấy nhân dân ta bây giờ so với ngày xưa thì Nhà nước làm. Các chế trên và, chế cung cấp cái này, hệ thống cái kia chế không đem hết sức ra để làm”.

Ôi, sao cái lã đĩ n giĩ n Nguyĩ n Trĩi tĩ ng nĩi trĩĩ c đĩy gĩ n 600 nĩm rĩĩ ng kĩĩ lĩm quan phĩĩ “lo trĩĩ c đĩĩ u thiĩn hĩĩ phĩĩ lo, vui sau cái vui cĩĩ a thiĩn hĩĩ” mĩĩ i thĩĩ t xa vĩĩ i vĩĩ i đĩĩ t nĩĩĩ c ngĩn nĩm vĩĩn hiĩĩ n nĩy, cĩĩ nhĩĩ chuyĩĩn chĩĩ tĩĩn tĩĩ trong cĩĩ tĩĩch!

Trong khi ông Phạm Quang Nghi đi y rừng “nhân dân ta bây giờ so với ngày xưa là ở Nhà nông làm”, thì từng ngày, dân nghèo Hà Nội và nông thôn phải chịu đói khổ, rau, bắp cải, củ cải, giá hàng chục nghìn, và phải dùng những con đường qua phố với mức giá 20 ngàn đồng trên 20m. Ra đường, dân phải chịu đựng những chiếc xe đạp các loại ô tô, nhất là hàng nghìn xe buýt. Cũng chính những người dân không phải ai khác đã nghĩ ra các khu di chuyển hết sức tiện lợi phát triển trên phố, dọc trên đường, xe đạp chở hàng, công nhân chở hàng ... Với các Nghi, những người đi dân tộc nghĩ ra để đi phố với hoàn cảnh như thế là chưa đủ. Có lẽ những người dân phải mất một thời gian dài mới có thể vượt qua được sông Hồng, nhờ vậy các quan chức sẽ phải lo nghĩ chuyển xe của các ngài có thể bằng phẳng. Mà mới chỉ có xe có giá chỉ một trăm ngàn đồng kim chỉn đâu có ít. Gì thì gì cũng xót tim cho những chiếc xe của dân làm cho. Cái gì người ta thấy thì người ta kêu quang quác của gà mái. Không, so sánh như thế là bất công với gà nhà, vì kêu quang quác sau khi cho đi một chút quýt. Khu nói đó thì tất cả là của những tên và ăn cướp và la làng.

Mà đơng chí Nghĩ thân mơn , chuy n k ra đâu có gì khó. D i s lãnh đ o sáng su t và tài tình c a đơng ta, hình nh đơng chí Hoàng Trung Thông t ng hót r ng “Nghiêng đơng đ n c ra sông / V t đ t ra n c thay tr i làm m a” . Đơng chí Tr i mà không ch u nghe thì ta c ng ch , n u không thì c nghiêng cái vèo là n c th đô s ch y ào ào ra sông H ng ch làm gì mà c nh ng lên. Nh ng ch t. Nh nghiêng cái, m c H x ng x c ch y tu t ra sông H ng, r i xuôi th ng v bi n Đông, h t ch h ng ng khói thì ăn mây c đám! V y nên thôi, ai n y c t thân v n đơng là đơng yên tâm nh t.

K ra vu cho đơng chí Tr i b các th l c thù đ ch lôi kéo xúi gi c k cũng h i quá. Đơng chí cho đơng ta c h i ngàn vàng là có ch khai kh ng. Nh ng công trình b rút ru t, nh ng th t thoát ch a bi t đ cho ai thì gi đã có đơng chí Tr i ch u trách nhi m. Ti n nh t là t x a đ n nay, đơng chí Tr i không bao gi bi t t bi n h . Nh th là r t t t, n u c n đơng chí s nh n đ c gi y khen. Gi ch món gi y khen thì đơng ta ch th nh tho ng m i hà ti n thôi.

Nghĩ ra cũng th t hay, dân Vi t Nam ta hi n lành cam ch u. Dù b oan c t i m c nào đi n a cũng ch bi t im l ng, c n r ng nu t n i đau n i nh c vào tim, có ph n nào th t gi ng đơng chí Tr i. Đ r i h s dùng h t kh n ng s c l c ch y đôn ch y đáo nh b y ong v t , m nh ai n y s ng, g p gì làm n y, th y gì làm v y, c t sao qua c n bĩ c c. Ông V ng Trí Nhân có nói t i m t xã h i Vi t Nam theo ki u kh i t phát kh ng l th t không h sai, nh t là khi ta quan sát nh ng sáng ki n muôn hình muôn v ng i ta có th nghĩ ra trong tr n l t l ch s hi n nay t i Hà N i. Có đ i u khi nói nh th e r ng ông đã đánh giá h i cao s lãnh đ o sáng su t tài tình c a đơng ta.

Khi tôi ng i vi t nh ng dòng này, nh ng c n m a có nh h n, nh ng ch a đ t h n, nhi u khu v c v n ti p t c b c t đ n. Theo đ ki n c a báo đài nhà n c, nhanh nh t cũng ph i ch ng năm ngày n a Hà N i m i thoát c nh ng p l t. Trong th i gian này, ng i dân nào mu n s ng sót thì tuy t đ i không nên i vào Nhà n c. Nh ng không bi t t i bao gi n c Vi t Nam m i thoát c nh coi nh chuy n th m vô lí đ n n c c i nh là nh ng chuy n th ng ngày thơ đô ngàn năm văn hiến!

Bàn c đã thành r i tinh r i mù. Nh ng k c m quân c trên tay đã không đ kh n ng gi i g th bí, l i cũng không đ can đ m xoá bàn c đi ch i ván khác, mà ch kiên trì đánh cù nh y theo ki u lũ nhai ranh hề ph . T ng lai đ t n c và dân t c v n ti p t c chìm trong n c ng p tù đ ng, hàm ch a muôn v n th hi m ho b nh t t và ch t chóc!